

Als leerling het Evangelie leven

Pastoraal beleidsplan

Parochie HH. Maria en Jozef

2024-2026

Inleiding: verbinding, verdieping, vereenvoudiging

Sinds 1 januari 2016 werken de parochies van de Heilige Bonifatius, Sint Maarten en Trinitas samen in de r.-k. federatie Vlietstreek. Hierbij bestaat de Bonifatiusparochie uit twee geloofsgemeenschappen: een rond de HH. Benedictus en Bernadettekerk en een rond de H. Bonifatiuskerk. De federatie kende één gezamenlijk pastoraal team en een personele unie van besturen. Per 1 januari 2024 zijn de drie parochies gefuseerd tot één parochie: de parochie HH. Maria en Jozef. Deze parochie kent vier levende geloofsgemeenschappen rond de volgende kerken: HH. Benedictus en Bernadettekerk, H. Bonifatiuskerk, St. Martinuskerk, HH. Petrus en Pauluskerk.

Het eerste beleidsplan van de federatie Vlietstreek was gericht op verbinding: het tot stand brengen van de samenwerking en het vormen van een gemeenschap van gemeenschappen. Het tweede beleidsplan uit 2019 was gericht op verdieping van de opdracht die wij als Kerk hier ter plekke in deze tijd hebben: de verkondiging van het Evangelie. Concrete resultaten hiervan zijn onder meer de welkomgroepen, die bijdragen aan de gastvrijheid van onze geloofsgemeenschappen en het versterken van de onderlinge band, en de verankering van Alpha binnen de parochie. Verbinding en verdieping versterken elkaar. Geïnspireerd door de HH. Maria en Jozef zijn we als leerlingen van Jezus als pelgrims van hoop samen op weg. Ondanks teleurstellingen en tegenslagen blijven we geloven. Het is de hoop die ons gaande houdt en die ons ook de lichtpuntjes doet zien. Zo zijn we pelgrims van hoop. Met dit derde beleidsplan zoeken we naar vereenvoudiging om zo door te dringen tot de kern van onze opdracht als Kerk hier ter plaatse. Door scherper te stellen zien we waar het werkelijk om gaat en kunnen we ons daarop concentreren. Zo geven wij in onze tijd een vervolg aan wat door de H. Maria, getuigend en nabij, en de H. Jozef, zwijgend en handelend, is voorgeleefd.

Ook omdat onze middelen, tijd en geld, beperkt zijn, is het nodig prioriteiten te stellen en haalbare afspraken te maken over waar we onze aandacht aan besteden en hoe we dat samen gaan doen. Dit doen we op basis van een gedeelde visie en onze missie is het dragende motief.

Dit beleidsplan geeft prioriteiten aan waarop de parochie zich de komende jaren wil concentreren. Er worden keuzes gemaakt. De prioriteiten zijn zoveel mogelijk vertaald naar concrete activiteiten en resultaten. Hiermee is aangegeven hoe de gestelde prioriteiten behaald worden. Lang niet alle aspecten van de geloofsgemeenschappen komen in dit beleidsplan nadrukkelijk aan de orde. Denk bijvoorbeeld aan caritas en oecumene. De niet genoemde zaken worden op de huidige wijze voortgezet.

Christen zijn in deze tijd

De Kerk is opgebouwd uit levende stenen. Zo is zij voortdurend aan verandering onderhevig. De vreugde en hoop, leed en angst van de mensen van vandaag zijn ook de vreugde en hoop, leed en angst van de leerlingen van Jezus. De Kerk weet zich werkelijk nauw verbonden met de mensheid en haar geschiedenis. De beweging van het Tweede Vaticaans Concilie van het bij de tijd brengen van de Kerk is nog lang niet voltooid. Hernieuwde evangelisatie heeft hierin een belangrijke plaats. Het betreft de essentie van ons Kerk-zijn. We zijn missionair niet uit zelfbehoud maar om de boodschap van het Evangelie naar buiten te brengen en evangelisch te leven. Het gaat om hoop te geven aan de mensen van vandaag, mensen die verlangen naar onvoorwaardelijke liefde en zoeken naar de grond van hun bestaan, mensen die bewust of onbewust zoeken naar God. Hoop is geen vaag optimisme, maar het vaste vertrouwen op het fundament van ons geloof dat er een Heer is naar wie wij onderweg zijn. De hoop stelt ons in staat te werken aan zaken die onmogelijk lijken. De apostel Petrus schrijft: "Weest altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop die in u leeft." (1 Pe 3,15)

Kenmerkend voor de maatschappij waarin wij leven is dat het seculiere denken de boventoon voert. De christen van tegenwoordig kan niet rekenen op een natuurlijke omgeving van gelijkgezinden. De mensen om hem heen spreken een andere taal dan die van een gelovige. Zijn omgeving telt velen die niet bekend zijn met zijn levensovertuiging. Daarom wil hij zijn eigen overtuiging toe kunnen lichten en in gesprek kunnen gaan over zijn geloof. Vanuit de hoop kan hij niet zwijgen over God die de rots van onze hoop is. De jongvolwassenen die we ontmoeten zullen meer en meer voor het eerst op hun zoektocht door het leven kennis zullen maken met het christelijk geloof en het kerkelijk leven.

De parochie wil een thuis zijn en een omgeving bieden voor mensen op hun zoektocht in leven en geloven. Daarvoor is het nodig dat de geloofsgemeenschappen binnen de parochie HH. Maria en Jozef open, uitnodigend, gastvrij en missionair zijn en dat er verscheidene vindplaatsen zijn waar mensen elkaar willen verstaan, elkaar uitnodigen tot uitwisseling en verdieping en elkaar weten te bemoedigen in het beleven en vorm geven van het geloof. Uitnodigend, gastvrij en missionair vraagt een houding van luisteren naar het verlangen en de dromen van de ander. Naast het zich willen verbinden met Jezus worden en zijn mensen lid van de Kerk, omdat zij zich er thuis voelen en ervaren dat zij gerespecteerd en gewaardeerd worden en als unieke persoon deel uit maken van de gemeenschap. Uitnodigend, gastvrij en missionair zijn vraagt daarom van ons dat mensen onvoorwaardelijk welkom zijn in onze geloofsgemeenschappen. Het vraagt om het bieden van hoop en barmhartigheid voor hen die op welke wijze dan ook eenzaam, gekwetst of beschadigd zijn. Dit is een voortgaand proces van cultuurverandering en vraagt dat er daadwerkelijk vindplaatsen zijn van christelijk geloof, hoop en liefde, plaatsen waar we samen leren en zoeken naar de plaats van God in ons leven.

De ervaring leert dat het meer dan vroeger de persoonlijke ervaring van de christen van vandaag is dat het geloof een onmisbare plaats in zijn leven inneemt. Het geloof heeft hem gered. Het biedt hem troost, het doet hem leven maar minstens zo belangrijk is dat Gods liefde hem uitdaagt deze liefde te delen met zijn medemensen die voor hem net als hij kinderen van dezelfde Vader zijn. Hij wil zich binnen de geloofsgemeenschap niet als een consument gedragen, maar wil zijn leven lang leerling van Jezus Christus zijn. Dat betekent dat hij naar een levenslang proces van leren van en over Jezus en naar een bewust groeiproces zoekt. Na een persoonlijke geloofsverdieping, volgt het delen met anderen en het gezamenlijk vieren van de Sacramenten. Daarop volgt het naar buiten treden. Het leerlingschap zet hem in beweging en maakt hem tot een navolger van Jezus Christus. Als leerling worstelt een christen ook met zijn eigen twijfels en tekortkomingen en streeft hij ernaar een goed mens te zijn. Als pelgrim van hoop wil hij zelf een vindplaats van geloof, hoop en liefde zijn. Liefde vraagt niet naar wat het hem oplevert, maar vraagt naar wat hij kan geven. Hij wil samen met de anderen verantwoordelijkheid dragen binnen de Kerk. Zo worden 'communio – participatio – missio' (gemeenschap – deelname – zending), de centrale begrippen van synodale proces concreet in het leven van de christen. Missionair en synodaal zijn onlosmakelijk. Zij gaan hand in hand.

Het synodale proces bracht dat er binnen onze geloofsgemeenschappen uitgebreide gesprekken plaatsvonden over de toekomst van de Kerk. Hiermee zijn de eerste stappen gezet op het gebied van lokale synodaliteit. In een synodale Kerk luisteren we naar elkaar, nemen we elkaar serieus, stimuleren en motiveren wij elkaar en werken we samen met vertrouwen aan de toekomst van onze geloofsgemeenschappen. Synodaliteit betekent dat ieder lid van de geloofsgemeenschap verantwoordelijkheid draagt. Ieder kan een vindplaats zijn voor geloof, hoop en liefde: ieder is als gedoopte drager van de heilige Geest en is leerling van Jezus. Dat vraagt ook van allen dat men zelf initiatief durft te nemen. Vitale geloofsgemeenschappen vragen de betrokkenheid van ieder lid. Synodaliteit vraagt om eensgezindheid, niet om uniformiteit. Het gaat om eenheid in verscheidenheid.

De slottekst van de synode in oktober 2023 over de synodale Kerk vermeldt: “Men kan synodaliteit verstaan als christenen op weg met Christus naar het Rijk samen met heel de mensheid. Gericht als zij is op de zending, brengt het met zich mee: het bijeenkomen op de verschillende niveaus van het kerkelijk leven, het wederzijds luisteren, de dialoog, de gemeenschappelijke onderscheiding, het scheppen van overeenstemming als uitdrukking dat Christus zich in de Geest present stelt en het nemen van een beslissing in een gedifferentieerde medeverantwoordelijkheid.”

Zoals Jezus de leerlingen opriep, zo roept Hij iedere geloofsgemeenschap en iedere christen op anderen tot leerling te maken: “Gaaf dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld.” (Mt 28,19-20) Om leerlingen te maken, moeten we vooral zelf leerling zijn, de nabijheid van de Heer zoeken en een relatie met Hem opbouwen. Het is een duidelijke keuze voor Christus, voor een geestelijk leven in gemeenschap met elkaar. Dat werkt door in ons leven van alledag. Met ons spreken en handelen getuigen we van de Blijde Boodschap. Zowel persoonlijk als gezamenlijk dragen we bij aan het heil van de mensheid. Een missionaire Kerk is een maatschappelijk relevante Kerk.

Missie

De missie van de parochie HH. Maria en Jozef luidt:

Wij willen als pelgrims van hoop vindplaatsen van christelijk geloof, hoop en liefde zijn en zo als leerlingen van Jezus Christus in woord en daad het Evangelie leven.

Visie

De volgende uitgangspunten hanteren we om onze missie te verwezenlijken.

1. Leerling zijn betekent deel uitmaken van een gemeenschap van gebed en leven vanuit de genade die God ons in het bijzonder door de Sacramenten schenkt. Zo vindt de leerling gesteund door de heilige Geest zijn plaats in de Kerk en in de wereld.
2. De zondag heeft een centrale plaats binnen het christelijke en parochiële leven. Op de zondag kunnen wij de vreugde van het christen-zijn proeven. Op de zondag is er naast de Eucharistieviering tijd voor ontmoeting en verdieping en via gezinscatechese voor jeugd en jongeren.
3. De parochianen zijn er voor elkaar in geloof, hoop en liefde. Zij zien naar elkaar om en staan elkaar ter zijde. Dit is primair een persoonlijke en waar nodig een georganiseerde gemeenschappelijke activiteit.
4. De parochie bestaat uit vier levende uitnodigende, gastvrije en missionaire geloofsgemeenschappen waar aandacht en respect is voor een ieders zoektocht in het beleven en vorm geven van het geloof.
5. Het zijn open gemeenschappen waar je bij hoort, je geloof verdiept en gestalte geeft. Zij bestaan uit pelgrims van hoop, mensen die samen optrekken op een geestelijke reis, open staan voor datgene waartoe God hen oproept en luisteren naar en in dialoog zijn over elkaars dromen en verlangen.
6. Jongvolwassenen en gezinnen spelen een sleutelrol op de weg naar de toekomst. Paus Johannes Paulus II noemt in ‘Familiaris consortio’ de ouders de eerste en voornaamste opvoeders. Van hen leren de kinderen “liefde en eerbied voor God en de mensen. (...) Het gezin is dan ook de eerste school van de sociale deugden die alle gemeenschappen nodig hebben.”

7. Het vormen van kleine gemeenschappen schept vindplaatsen van geloof, hoop en liefde en ondersteunt het leerling zijn. Zij dragen bij aan het als persoon deel uit maken van de geloofsgemeenschap.
8. Kwaliteit is van groot belang. Slechte vormgeving doet afbreuk aan de inhoud.
9. De parochie is verbonden met het bisdom Rotterdam en de wereldwijde katholieke kerkgemeenschap en versterkt deze binding waar mogelijk en haalbaar.
10. De uitvoering van het pastorale beleid vraagt de betrokkenheid van de parochianen. Ieder is een vindplaats van geloof, hoop en liefde en draagt samen met de anderen verantwoordelijkheid voor het geheel.

Prioriteitsstelling

Vanuit bovenstaande visie zijn de volgende prioriteiten gesteld om de komende jaren aan onze missie te werken.

- A. Uitnodigend, gastvrij en missionair zijn krijgt gestalte binnen de vier geloofsgemeenschappen en binnen de parochie als geheel.
 - a. Binnen de vier geloofsgemeenschappen staat de zondag centraal. Het leerling zijn krijgt betekenis vanuit en rond de zondagse Eucharistieviering waaromheen allerlei andere activiteiten een plaats vinden.
 - b. Het uitnodigende, gastvrije en missionaire karakter van de vier geloofsgemeenschappen wordt verder versterkt met aandacht voor laagdrempelige vormen van gebed, ontmoeting en verdieping.
 - c. Gezinscatechese vraagt om concentratie en bundeling van activiteiten op een beperkt aantal locaties.
- B. Leerling zijn vraagt om catechese en vorming gericht op 'ontdekken, groeien en leven'.
 - a. De geloofsopvoeding van jeugd en jongeren vraagt een samenhangend en doorlopend geheel van gezinscatechese met de verschillende elementen als bouwstenen.
 - b. Alpha speelt een centrale rol in het 'ontdekken en groeien', die versterking en verdere uitbouw vraagt. De combinatie van maaltijd en geloof maakt duidelijk dat leerlingen van Jezus een gemeenschap vormen.
 - c. 'Groeien en leven' vraagt om activiteiten waarin leren, naar elkaar luisteren, met elkaar in gesprek zijn en elkaar ontmoeten centraal staan. Vanuit een langere termijn visie is er jaarlijks een samenhangend aanbod nodig.
- C. Binnen de gemeenschap van de Kerk is iedere parochiaan uitgaande van synodaliteit een vindplaats van geloof, hoop en liefde en draagt samen met de anderen verantwoordelijkheid voor het geheel.
 - a. Dit krijgt vooral gestalte in kleinere gemeenschappen en bijeenkomsten rond gebed, geloofsverdieping, missionaire activiteiten diaconaal handelen et cetera, waarin mensen zich als persoon gezien voelen.
 - b. De toenemende vitaliteit van ouderen vraagt aandacht voor hun rol binnen de geloofsgemeenschappen. Hoe ondersteunen zij jongere generaties bij het verdiepen en concretiseren van hun geloof.

Activiteiten en resultaten

Vanuit de prioriteitsstelling zijn een aantal activiteiten en resultaten voor de komende jaren vastgesteld. Hierbij is niet gekozen voor duidelijke concretisering, maar is er nog veel ruimte voor het vinden

van de concrete weg en de invulling daarvan. We betreden op veel gebieden een onbekend terrein en dat vraagt een grote mate van flexibiliteit en overleg met de direct betrokkenen (synodaliteit).

- A. Uitnodigend, gastvrij en missionair zijn krijgt gestalte binnen de vier geloofsgemeenschappen en binnen de parochie als geheel.
 - 1. De gemeenschappen en rol van de welkomgroepen versterken door aandacht te geven aan de mensen bij koffie na de vieringen. We kunnen verder groeien in gastvrijheid. Iedereen heeft daarin een rol.
 - 2. Jaarlijks gebedskalenders tijdens de sterke tijden (Advent, Kersttijd, Veertigdagentijd en Paas-tijd).
 - 3. Aandacht voor 'Hoop' en 'pelgrimeren' en een jaarlijkse bedevaart vanuit de parochie.
- B. Leerling zijn vraagt om catechese en vorming gericht op 'ontdekken, groeien en leven'.
 - 1. Alpha verder uitbouwen en een meerjarenplan voor volwassenencatechese. Juist op dit gebied is de weg naar de toekomst een synodale zoektocht die in gezamenlijk overleg van parochia-nen, vrijwilligers en pastoraal team moet worden gegaan.
 - 2. Prioriteit aan gezinscatechese en jeugd en jongeren door in overleg met de werkgroepen het traject van Doopcatechese tot en met Vormselvoorbereiding te verbinden en uit te bouwen waarbij meer aandacht is voor de betrokkenheid van de ouders en andere gezinsleden en spe-cifieke communicatiemiddelen.
 - 3. Keuze van een jongerenprogramma met aandacht voor diaconale activiteiten.
 - 4. De zondag centraal stellen onder meer met meer samenhang tussen op verschillende groepen gerichte activiteiten en het vormen van een gemeenschap van alle generaties.
 - 5. Binnen de volwassenencatechese is aandacht voor de beleving van de Eucharistie.
- C. Binnen de gemeenschap van de Kerk is iedere parochiaan uitgaande van synodaliteit een vind-plaats van geloof, hoop en liefde en draagt samen met de anderen verantwoordelijkheid voor het geheel.
 - 1. Bijeenkomsten: 'Hoe ben ik een vindplaats van geloof, hoop en liefde?'
 - 2. Adviesteam Missionaire Parochie instellen.
 - 3. Het jaarlijkse patroonsfeest van de parochie te vieren op of rond het feest van de Opdracht van de Heer op 2 februari opluisteren met inspirerende en verdiepende activiteiten.
 - 4. Jaarlijks parochiebijeenkomsten organiseren met aandacht voor het beleidsplan en de concre-tisering ervan, en voor thematische activiteiten van de wereldkerk (heilig jaar) en het bisdom Rotterdam.
 - 5. Activeren van vitale ouderen tot dienstbaarheid aan de jongeren.
 - 6. Verdieping aanbieden aan kernteams en betrokken vrijwilligers.
 - 7. Vorming kleine groepen bevorderen.